

Медијским и политичким манипулацијама злоупотребљена личност блаженопочившег патријарха Павла

Последњих пар месеци преко појединих медија и друштвених мрежа пласира се лажна прича да је блаженог спомена Патријарх српски Павле подржао и учествовао у опозиционим протестима 1991. године, а то се поткрепљује скраћеним снимком његовог обраћања окупљенима код Теразијске чесме.

Свако ко је познавао патријарха Павла, слушао његове проповеди, читао интервјуе и богословске текстове или гледао, на жалост, ретке емисије које су са њим снимљене, зна да је било какав, па и најблажи, политички ангажман био апсолутно немогућ у његовом случају. Патријарх Павле је био искључиво и само Човек Јеванђеља Христовог и свака његова реч потицала је из Јеванђеља и водила к њему. Услед тога и вођен тиме, патријарх Павле је на Теразије дошао да апелује и замоли да се присталице опозиције и студенти разиђу, пошто је био упозорен да постоји опасност да се учесници паралелног прорезимског скупа на Ушћу спремају да се сукобе са њима. Поглавар Српске Цркве је тада само и једино желео да спречи да падне братска крв, да не удари Србин на Србина и да се по ко зна који пут понови трагични усуд наше узајамно завађене националне историје.

С обзиром на то да се ради о манипулацији чија је намера да створи смутњу у народу, доносимо снимак целог Патријарховог обраћања 11. марта 1991. године:

„Зар је потребно да вам напомињем. Ја сам из Славоније... и оних прилика тамо. Па са Косова, а на Косову сам био тридесет и три године. Па те наше невоље... Молим вас, у име Цркве Светосавске Православне, да сва ова питања наша да се расправљају на месту на коме се и могу расправљати мирно и разумно у општем интересу. Молим вас да се у општем интересу да се данас у миру разиђемо! Поћи ћу и на ону другу страну да их исто коленопреклоно молим да у општем интересу у овако тешким приликама да се у миру разиђемо. А да се... (заглушујући звиждуци и повици: издаја, издаја!) Рекох и спасих своју душу и пред Богом, и пред Светим Савом, и надам се пред вама, родом својим“ (11. март 1991. године).

У намери да успомену на свети лик блаженопочившег патријарха Павла заштитимо од медијских злоупотреба, а верни народ и све заинтересоване грађане од бивања медијски изманипулисаним, подсећамо да у таквим акцијама против нашег Светог патријарха Павла данас учествују, међу осталима, и они који су против њега интензивно радили и у прошлости,

гласно, и наравно опет медијски, захтевајући да он одступи са трона Светог Саве.

Иако су политичке манипулације и злоупотребе мучне, страшне и поразне када их врше силе овога света, леве и десне, још је страшније када њих почну да користе људи који, барем формално, деле исти поглед на свет и припадају идентичној духовној породици као и они које нападају. То се, као по правилу и нелажној речи Господњој: „Ако мене гонише, и вас ће гонити; ако моју реч одржаше, и вашу ће одржати.“ (Јн 15, 20), дешава са онима који желе и настоје да буду истински сведоци Јеванђеља.

Не треба никада губити из вида да су јудејске религијске вође Господа Исуса код римске власти оптужиле не за религијски него за политички преступ, рекавши за Христа да вели да је ... цар (Лк 23, 2), буни народ (Лк 23, 5) и забрањује да се даје порез ћесару (Лк 23, 2). Овакав приступ је био перфидна манипулација: знали су да Рим сурово гуши сваку побуну и да је било какав претендент на титулу цара сматран непријатељем царства. Тако су намерно провоцирали Пилатов страх од политичке нестабилности. Пилат је, после испитивања, схватио да Исус није стварна политичка претња и желео је да Га пусти (Јн 18, 38). Међутим, првосвештеници су га суочили са претњом која је за римског гувернера била веома опасна: Ако овог пустиш, ниси пријатељ ћесару (Јн 19, 12). Ова реченица је била изузетно озбиљна, јер је римски цар Тиберије био познат по томе да је сурово кажњавао сваку сумњу у лојалност својих управника. Ако би Пилат пустио некога ко је проглашен за цара, ризиковао би оптужбу да је симпатизер побуњеника. Страх за сопствену политичку позицију приморао је Пилата да попусти, иако је био уверен у Исусову невиност. Исти ти клеветници свој манипулативни рад нису усмеравали само на окупаторску власт, они су је са једнаким жаром и успехом ширили и на народ вешто користећи масовну психологију како би народ, који је претходно клицао Христу као Месији (Мт 21, 9) окренули против њега. Један од кључних тренутака био је кад је Пилат, по тада важећем обичају, понудио народу да им пусти једног затвореника: Исуса или Вараву (Мт 27, 15-17). Вараву је био побуњеник и убица (Мк 15, 7), али је био популаран међу националистички настројеним Јеврејима који су тежили ослобођењу од Рима. То су искористили првосвештеници и старешине да би подбунили народ који је очекивао ослободиоца од Рима и окренули га против Исуса, чије је Месијанство било духовне, а не политичке природе. Зато су они и тада присутном, а данас познатом, психолошком тактиком подстицања вике и масовног притиска, где су у ситуацијама јавног суђења људи често склони да следе глас већине, посебно када постоје ауторитети који диригују

реакције, извршили притисак на народ да иште Вараву, а да Исуса погуби“ (Мт 27, 20). Овај догађај остаје пример како политичка манипулација може да искористи и власт и народ за остварење својих интереса без обзира на правду или истину. Такве и сличне ситуације и покушаје и ми данас сведочимо.

На крају, треба подсетити и на то да је 1997. године, после тридесетодневне блокаде центра престонице, патријарх Павле предводио литију која је, пролазећи кроз Коларчеву улицу, омогућила да на миран начин, без насиља и крвопролића, полицијски кордон и опозиција сагласно одступе са својих позиција и место уступе литији и молитви за мир и јединство народа.

Такође, поводом актуелних поређења реакција блажене успомене патријарха Павла и Светејшег Патријарха г. Порфирија на друштвена збивања и кризе, како оног тако и овог времена, подсећамо да је мерило њиховог јавног иступања неодступни пут Јеванђеља Христовог, пут мира и правде, пут правдољубивости и истинољубивости, пут који води у живот на који нам је указао Свети Сава, којим је ишао патријарх Павле, а данас иде Његова Светост Патријарх г. Порфирије. И зато је Свети патријарх Павле са јеванђелском радошћу слушао, а наш Сватјејши патријарх Порфирије слуша, како се на њима обистињују речи Христове: „Блажени сте када вас срамоте и гоне, и лажући кажу против вас свакојаке рђаве речи мене ради. Радуйте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима“ (Мт 5, 11-12).

spc.rs